Tef
— Ooo !.. Bahar gelmiş çiçekler açmış!...

SEVGİLİNİZİ ÖPMEK-
TE GÜÇLÜK MÜ
ÇEKİYORSUNUZ ?..

— HAZIRLAYAN: SUAVİ SÜALP —

O HALDE..
AHMET CEMAL'in
son yazdığı
ÖPÜCÜĞÜN AŞKTAKİ
YERİ
Kitabının üçüncü cildini
alıp ayaklarınızın altına
koyarsanız onu rahatça
öpebilirsiniz
« YANLIŞ ANLAŞILMASIN.

KİTABI DEĞİL
SEVGİLİNİZİ »
TAM KİTABEVİ

SİZ HER AKŞAM ARKADAŞINIZ YAKUPLA YİYİP
İÇİYORSUNUZ DA NEDEN
köpeğinize bir bira
ısmarlamıyorsunuz ?...
BİRA KÖPEK HAPLARI...
köpeğinizi pireden korur,
kaşıntıyı yok eder.

Her yemekten sonra iki hap
küçüklere verilmez.
LECHİEN KEMAL

Boş filimleri sakın atma_yın...
Her Türlü rontgen
ve sinema filmi alınır.
AKŞAMLARI
BİZİM EVDE
HUSUSİ suare
15 FİLM 150 KRŞ
HAFTADA BİR GÜN BEKAR
LARA GİZLİ SEANS.

GENÇ KIZLAR
DINLEYİN...
KALBİNİZDE

Yatan
Erkek
kim olursa
olsun, o hiç bir zaman HOP
yaylı somyaları gibi rahat
yatamaz Kalbe giden yol
unutmayınki yataktan geçer
HOP Dedik!..

SATILIK DESTROYER

Bir çok deniz harplerinde bulunmuş
iyi vaziyette bir Destroyer 300 kişilik
mürettebatıyla satılıktır. MÜRACAAT
ESKİ KAPTAN
LARDAN
AMİRAL VASIF

NEDEN
BÖYLE
Memnun?
ÇÜNKÜ
iç gör
şarabı içiyor
siz de iç gör şarabı
içinde görürsünüz
Dikkat içinde sinek olmayan
şaraplar taklittir.

HER POZU HEMEN
ÇEKİYORUM AMA...
Artık sizin pozunuzu
çekemem. her nevi kart
postal 6x9 - 18x12x8 = 961
0x42 - 3
EN İYİ
BANYO FORMÜLÜDÜR...
= ODAK FİLM =

DİKKAT!.
sağda
taksi...
polim
Hüseyin

Tef

HAFTALIK SİYASİ MİZAH GAZETESİ

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü : .... ERTEM EĞİLMEZ
Umumî Neşriyat Müdürü : .... FERRUH DOĞAN
Yanıksaraylar Sokak Esen Han - Cağaloğlu - Telefon: 27 34 40

«BU GAZETE BASIN AHLÂK YASASINA UYMAYI TAAHHÜT ETMİŞTİR.»

CİLT 2 ★ 3 MAYIS 1961 ÇARŞAMBA ★ SAYI : 46

Başyazı

EMİL GALİP SANDALCI

Bir Hava ki...

Biliyor musunuz, haftalık bir Avrupa seyahati çocuğun elindeki tek 25 liği dayanamayıp köşe başındaki dondurmacıya yatırmasına benziyor: Tadı büyük süresi küçük. Ötesi yine yokluk. Boşluk. İki hafta önce 15 gazeteci arkadaş 7 günlük bir NATO gezisine katıldık. Paris - Berlin - Napoli'yi dolaştık. Bu arada bir haylide NATO konusunda konuşma dinledik. Kimisi bildiğimizdi. Beylik. Kimisi ise ilgi çekici, aydınlatıcı idi. Her ne ise, burada NATO üzerinde tartışacak değiliz. İşaret etmek istediğim şu ya da bu Batı şehrinin özelliklerinde değil. Daha başka birşey. Nasıl desem, bir çeşit atmosfer. Yer çekiminden kurtulan roketin içindeki pilotun havada yüzecek kadar hafifleşmesi gibi bir duygu bu. Yersiz yasaklardan, donmuş kalıplardan, faydasız «olmaz» lardan, eli kolu bağlıyan görünmez bağlardan kurtuluş, sıyrılış, ayrılış, alabildiğine düşünmiye, dilediğine davranmıya doğru sonsuz bir hür uçuş sanki Batıda bulduğunuz. Bir çeşit kendinden kurtuluş, yine de kendi kendine buluş, arayış, kendine kavuşuş.

Günlük hayata, davranışlara girmiş küçük hürriyetler, saygılar, haklar içinde eriyiş, yıkanış, her çeşit manevi pastan temizlemiş, insanlığını biliş.

Berlinde, Pariste, Napolide görülecek imrenilecek çok şey vardı elbet. Daha öncede görmüştüm. Bu kere daha fazlasını da gördüm. Plân, program, teknik, bilgi, kalkınma, imar, güzellik ve benzerleri. Hepsi. Dilediğimiz kadar. Doyasıya - Amma illede o atmosfer... O insanı estikçe kuş gibi hafifleten değişik meltem. O tatlı esinti.

KALKINMA HAMLELERİ!

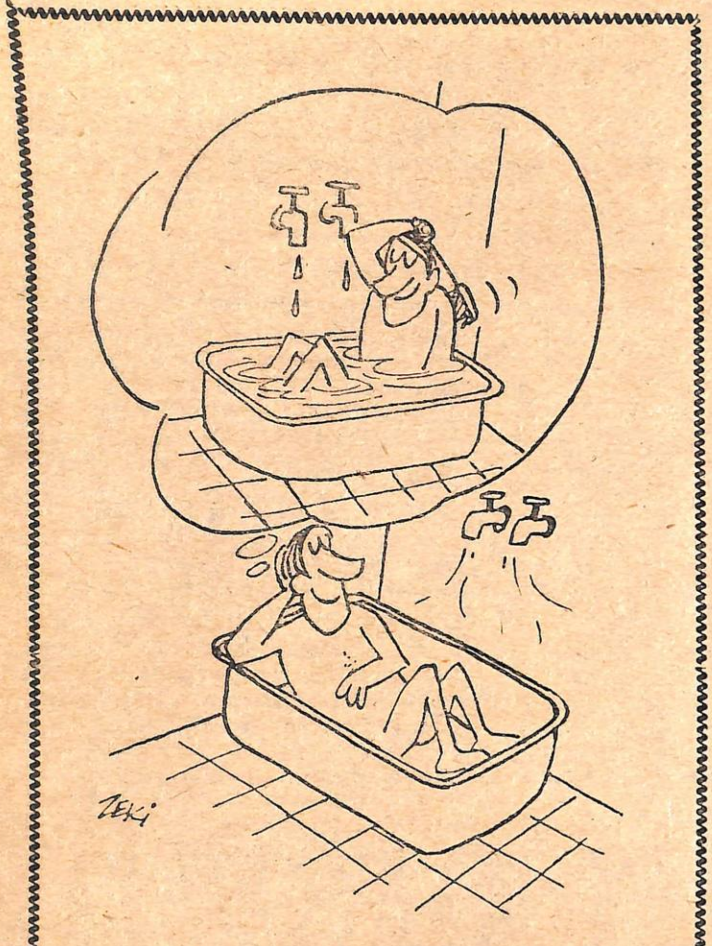

YAZISIZ

BARIŞI KURMAK

Güçlü devletlerin, silâha sarılanların, çıkartma, indirme, bindirme yapanların dillerinde aynı tekerleme:

«Barışı kurmak!» Hem de haklıyı, zayıfı ezerek barışı kurmak!

General Challe de Cezayirli müslüman milliyetçileri ezerek barışı kurmağa karar vermiş. Hükûmete karşı dikilmesi bu yüzdenmiş!

Barışı kurmak için bu ne zahmet. Hem çarkına tükür, hem kurmağa çalış!

Aklımızın ermediği bir şey daha var. Barışı kurmak için mutlaka Cezayirli Milliyetçileri ezmek lâzımsa asi generaller neden bu işi geciktirmişler. De Gaulle onların elini ayağını mı bağlamıştı. Bu ayaklanma da ne oluyor. İşte Cezayir! İşte Cezayirli! Buyursunlar bakalım!..

AYNI SAKIZ

Cezayir radyosunda asi lider şöyle bağırıyor:

«Anavatanı komünizmin tehdidinden kurtaracağız!..»

Başka bir haber daha:

«Başkan Kennedy De Gaulle'e bir mesaj göndererek asîlerin tutumunu takbih etmiştir!..»

Çık, işin içinden bakalım!..

YASSI, YUVARLAK, SİVRİ!..

Fıkralarımıza zaman zaman biçim gösteren kelimeler musallat oluyor. Demokrasiyi ekmek kadayıfı gibi kıçlarının altında yam yassı edenler bize yassı bir kelime hediye ettiler: Yassıada!..

Anayasa tartışmaları da yuvarlak yuvarlak kelimeler getirdi fıkralarımıza. Aziz Nesinler, Nadir Nadiler sosyal adalet gibi yuvarlak kelimeleri değirmen taşı gibi yuvarlayıp duruyorlar.

Nezihe Hanım da köşesinde bir sözcük yakalamış.

Meclisteki ödenek - yolluk kararını «Sivri bir karar» olarak niteliyor. Nezihe Hanım da yassıyla yuvarlak kelimeye rağbet gösterecek değil ya.

Haksız da değil hani. Bu karar, insanın gözüne batacak kadar sivri mi, sivri!..

RİFAT ILGAZ

KISMET DEĞİL

Düşük Menderes, Bayar'a dert yanıyordu.

— Bütün bunlar, aklımızın kıyısından geçmezdi. Eh, kısmet işte ne denir, kısmet...

Düşük Bayar, acı acı güldü. Karşısındakini küçümsiyen bir dudak bükküşüyle:

— Hâlâ aklın başına gelmemiş Adnan, diye cevap verdi. Kısmet, kısmet diyorsun. Ne kısmeti yahu, kısmet değil İsmet, İsmet...

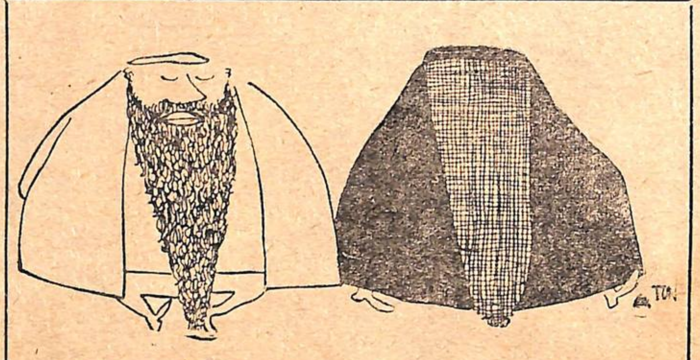

YAZISIZ

SON SÖZ KİMİN?

Genç adam, karısı ve kaynanası ile beraber lokantaya gitmişti. Bir aralık masaya gelen garson, delikanlıya sordu:

— Bir bardak şarap daha içer misiniz?

Genç adam, karısına baktı:

— Ne dersin sevgilim? Bir bardak şarap daha ister miyim?.

Genç kadın ona cevap vermeksizin annesine döndü ve:

— Anne, dedi. Bir bardak şarap daha ister mi?..

TRAFİK TEVFİK'İN MACERALARI :

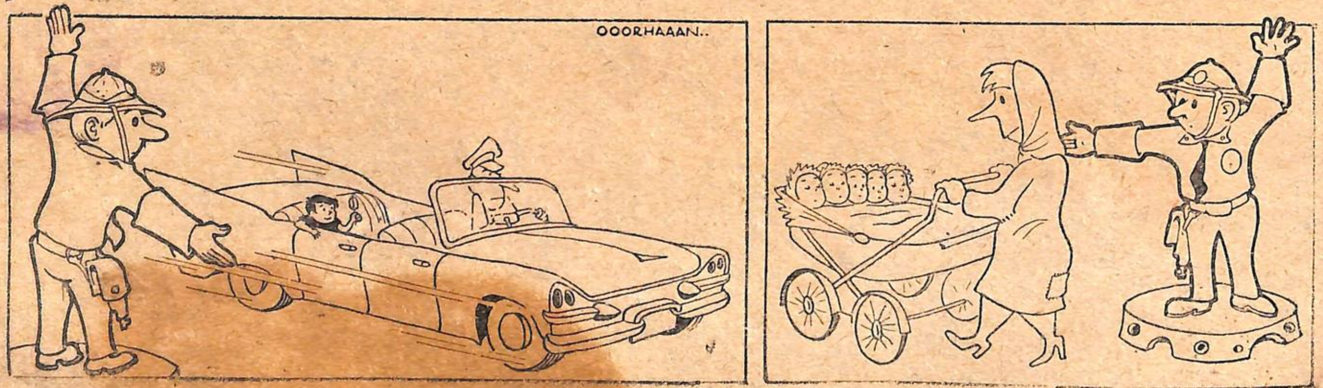

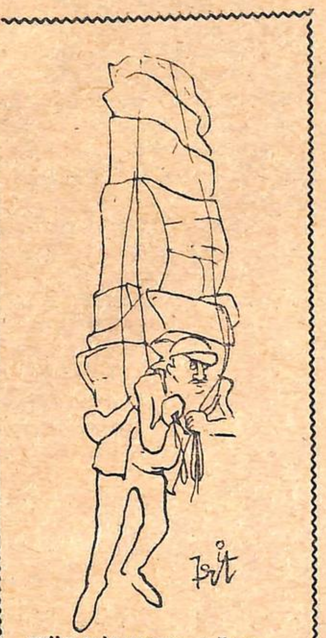

TÜRKİYEDE AĞIR SANAYİ

GARİP BAŞLIK

Gazetede yayınlanan bir habere şu başlık konmuş:

«Bir kadın dünyaya dördüz getirdi.»

İster dördüz, ister ondördüz olsun, elbette ki dünyaya getirecek, yoksa yavruları herhangi bir gezegene mi getirmesini bekliyorduk...

dişbudak

Selami İzzet Sedes

Bizim «Kör dövüşü» diye bir tâbirimiz vardır. Ortaya, tarihi henüz belli olmayan seçim sözü atılınca, siyasî partilerimiz, İktidar parsasını toplamak hırsıyle kör dövüşüne başladılar.

Hoca Nasrettinin gençliğinde bir kaç kör bir kahvede oturuyordu. Hoca kahveye girdi, körleri bir arada görünce kemerinden para kesesini çıkarıp şıkırdattı:

— Alın, bu para kesesi sizin oldu, paylaşıp harcayın, dedi.

Keseyi yine kemerine sokup bir köşeye çekildi. Körler, keseyi sana verdi, hayır bana vermedi, ona verdi, diye kavgaya tutuştular, oturdukları peykeden aşağı yuvarlandılar. Nasreddin Hoca:

—İşte kör dövüşü buna derler, dedi.

***

«Devenin başı» tâbirini, bir genç şairimiz nefis bir nükte hâline getirdi:

«Ben seni seviyorum,
«Satır başı.
«Ben seninle ölmek istiyorum,
«Devenin başı...»

Seçimler 1962 ye kalabilir, dediler.

Devenin başı... dedim. Dedim de Hocanın bir fıkrasını hatırladım:

Hoca karısının eğirdiği ipliği pazar götürüp yok pahasına satarmış, daha doğrusu esnaf Hocanın elinden ipliği çok ucuza alırmış. Hoca yalvarıp yakarmış, sertlenip çıkışmış, nafile.

Bir gün iplikleri bir deve başına sarmış. Bu koca yumağı pazara götürmüş. Alıcı sormuş:

— Hoca bu yumağın içinde başka bir şey olmasın?

Hoca omuz silkmiş:

— Devenin başı...

Ertesi gün ipliği alan:

— Hoca demiş, bu yakışır mı sana? Neden aldattın beni?

Nasredin Hoca gülmüş:

—Ayol, ben seni aldatmadım, doğruyu söyledim.

— Ne dedin?

— Devenin başı dedim.

Adam sakalını sıvazlamış, boy nunu bükmüş:

— Doğru...

***

Bu yılın, reddü inkârlara rağmen, revaçta, hem de çok revaçta bir kelimesi var: Kuyruk.

Kuyruk var mı yok mu? Kuyruk demek doğru mu değil mi? Ben size bir kuyruk hikâyesi anlatayım:

Hoca merhum parasız kalmış, yağmurlu bir gün eşeğini önüne katıp pazarın yolunu tutmuş. Pazara yaklaşırken bir de bakmış eşeğin kuyruğu çamur içinde. Bıçağını çıkarmış Hoca, kuyruğu kesip atmış koynuna.

Pazarda eşeğe alıcı çıkmış, çıkmış ama:

— Hoca demiş, bu eşeğin kuyruğu yok.

Hoca elini koynuna atmış:

— Hele sen pazarlığı uydur, kuyruk yabanda değil.

***

Bölükbaşı iktidarı geline, Turan Güneş de, Milletvekilleri ile Âyan Meclisi üyelerini elmayla, armuta benzetti.

Nasredin Hocanın küçük oğluna bir patlıcan gösterip:

— Bu nedir? diye sormuşlar.

Çocuk bakmış bakmış:

— Gözü açılmamış sığırcık yavrusu, demiş.

Hoca hemen atılmış:

— Vallahi ben öğretmedim, çocuk kendi zekâsıyla buldu.

1789 FRANSIZ İHTİLALİ

1961 FRANSIZ İHTİLALİ

(13 Nisan 1961 günlü gazeteleri ellerine alanlar, aşağıda okuyacağımız haberle karşılaştılar. Haber, birinci sayfalarda büyük puntularla verilmişti.)

BİLİMİN BU BAŞARISI DÜNYADA ÇOK BÜYÜK HEYECAN YARATTI. DERVİŞ GAFFAR'ın GİDİŞ - GELİŞİ KILI - KILINA 108 GÜN SÜRDÜ. 108 GÜN SONRA ÜSSÜNE DÖNEN DERVİŞ GAFFAR, «Elhamdülillah kendimi iyi buluyorum» DEDİ.

★★

Bundan 108 gün önce Hakkari'nin Kiltepe köyünden yola çıkan Derviş Gaffar 40 günde Ankara'ya vardı, 28 günde ilgili makamı bulup dilekçesini verdi ve 40 günde de Kiltepe'ye döndü. Şu hesaba göre Derviş Gaffar 108 günde büyük turunu tamamlamış ve dünyayı heyacana vermiş bulunmaktadır.

Kendi ifadesine göre, bundan 108 gün önce, kuşluk vakti, Çarkıfelek adlı eşeğiyle Kiltepe'den «Ya Allah! Ya Hazreti Pir!» diyerek Ankara'ya doğru saatta 1,5 kilometre hızla atılan Derviş Gaffar, otuzuncu kilometrede eşeğini çaldırmış, ondan sonra kağnı, kamyon, tren, Allah ne verdiyse, çok zaman da tabanvayla yol alarak Ankara'ya varmış ve varışından 28 gün sonra yine «Ya Allah! Ya Hazreti Pir!» deyip yola çıkmış ve kırkıncı gün akşam ezanında sağ salim, ama aradan doğmadan azıcık farklı, üssüne, yâni Kiltepe'ye dönmüştür. İlk sözlerinin bir bölüğü yukardadır. Dediklerinin gerisi de şöyledir: «Varın gidin! Valiye, kaymakama, muhtara haber verin. Ben geldim. Yolculuğum çok rahat geçti. Yalnız bizim Çarkıfelek'i çaldırdık. Bu yüzden gâh kağnıyla, gâh kamyonla, gâh trenle, gâh gâh da traktörle gitmek zorunda kaldım. Gecikmenin sebebi budur. Yaram, berem, param yoktur.»

Derviş Gaffar'ı, şikâyete gittiği için ilgili makamlar, özellikle tarlasını elinden alan ağa şiddetle takip ettirmiştir. Gaffar da yolda her rastladığı hemşerisiyle anasına, dayısına, karısına ve hattâ kayınpederine selâm salmıştır. Yalnız, hayatında eşek, katır, at ve kağnıdan başka birşeye binmemiş olan Derviş Gaffar, kamyon ve trene binince çok kötü kusmuş - yüzünüze güller - ve üstlerini kitlettiği kimselerden eşek sudan gelinceye kadar dayak yemiştir. O zaman yolladığı mesajlarında, «Yer çekiminden bir ara kurtulur gibi oldum. Zira çok imansızca vurdular. İşte o vakit yönümü şaşırdım. Eğer Keskin Hoca'dan almış olduğum muska ve bir de anamın verdiği hamaıl olmasaydı aranızdan ebediyen ayrılmış bulunacaktım» demektedir.

Derviş Gaffar üssüne döner dönmez, tarlasını elinden alan ağanın adamları tarafından tezek yağmuruna tutulmuş ve ufak tertip örselenmiştir. Bir ara iyiden fenalık geçiren Gaffar omuzlarda taşınmıştır. Bunu gören kayınpederi:

— Gaffar'ı şeref defterine geçirdim! diye haykırmıştır.

Ağadan yana olan muhtarsa, şu tebrik mesajını havale etmiştir.

«Ulan hırpo! Ankar'ya gittin de ne ettin? Sanki şikâyet etmekle beni mi korkutuyorsun? Bundan sonra seni bu köyde yaşatır mıyım ulan deyyus! Köylüye Ankaraların yolunu göstere - cek sen mi kaldın? Ne diye öncülük edersin ulan zibidi?»

Gaffar'ın sağ salim dönüşünden fena halde bozulan ağa da şu mesajı, eli bıçaklı adamlarından biriyle Gaffar'a iletmiştir:

«Senin derini yüzdürmek gayrı farzoldu. Beni şimdiyecek Ankaralara şikâyet eden çıkmamıştı. Sen bunu böyle yapmakla millete yol gösterdin. Kara canım sağ olursa mükâfatını veririm. Hele bunu yaz ananın alnının çatına, ulan Gaffar...»

Karakol komutanı onbaşı ise, Gaffar'ı bu başarısından ötürü karakolda bir güzelce kutlamıştır. Onun da sözleri aşağı yukarı şöyledir:

«Doğrusu bu yolculuğun çok cesurane bir iştir. Halkı kanun adamlarına karşı isyana teşvik ettiğin için Allah ya sana verir, ya bana. Bu köylü ya seninle övünür, ya benimle. Senin bu gidiş - gelişin karakol tarihinde örnek bir sayfadır. Kiltepe halkına Ankaraların ufkunu açmıştır. Sağ salim dönüşüne memnun oldum. Kemiklerini kırmak şerefi de ya bana ait olur, ya da benden sonra gelecek arkadaşa.»

Açıklayıcı bilgi:

Derviş Gaffar'ı taşıyan Çarkıfelek adlı modern eşek tam 175 kilo 500 gramdır. Yirminci kilometrede nallarının üçünü attığından 160 kiloya düşmüş, sonra da aşırı yorgunluktan 150 kiloya inmiştir. Çalındığı zaman 130 kilogram gelmekteydi. Normal olarak saatta sadece 1 kilometre gibi bir hızla ve fakat liklike kalktığı zaman saatte aşağı yukarı 1,5 kilometre hızla gitmektedir. Nişadır sürüldüğü tak dirdeyse, 2 kilometreye yakın bir hız kazanmaktadır. Uzun menzilli yetiştirilmiştir. Tahminen on yaşında falandır.

Açıklayıcı bilgiye ek:

Her ne kadar Gaffar'ın üssüne tabanvayla döndüğü bildirilmişse de, sonradan yapılan araştırmalarda bunun böyle olmadığı, şöyle olduğu ortaya çıkmıştır: Hayır, Çarkıfelek hiç kimse tarafından çalınmamıştır. Gaffar'ın mesajında küçük bir yanlışlık vardır. Gaffar Ankara-ya gerçi salt Çarkıfelek'le git - memiş, trene ve kamyona da bin miştir ama, muzibin biri yolda Çarkıfelek'i Gaffar'ın altından aşırmış ve saklamıştır. Sonra, dönüşünde aynı yerde sapasağlam kendisine teslim etmiştir. Demek oluyor ki, Gaffar üssüne Çarkıfelek'le dönmüştür. Hattâ, Gaffar onu ahıra çekerken gören bile vardır.

Gelelim Derviş Gaffar'a...

Gaffar tamamı tamamına 25 yaşındadır. Bu yaşta nasıl olup ta dervişlik pâyesine erdiğine herkes gibi bizde şaşmaktayız. Karşıdan bakınca 40 yaşında gibi görünür ama, siz görünüşe aldanmayın. Pörsüklüğü, fazlaca muz yemiş olmasındadır. Baba -

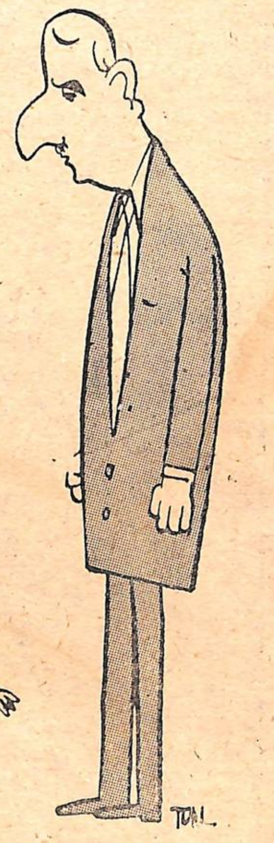

CEZAYİRDE ORDU DE GAULLE BAŞ KALDIRDI.

(Gazeteler)

sı, Vakkas ağanın yanında uzun yıllar hizmetçilik etmiştir. Sonunda hakkını istemeyi düşündüğü için, bir daha öyle şeyler düşünemiyecek biçimde kovulmuştur. Gaffar o zaman direk gibi oğlandı. Ama elinden ne gelirdi ki? Tabancası bile yoktu çocuğun. Eğer tabancası olsaydı - iyi ki yoktu-, şimdi herkesin elini ağzında bırakan bu büyük yolculuğu yapıp, bütün dünyanın dikkatini üzerine çekmezdi.

Gaffar, 15 yaşındayken Köpüklü Hafız'dan «Velfecr,» bilâhare Acem Zıypittin'den «Fitnefücur» dersi almıştır. Bu yüksek tahsil altı ay kadar sürmüş ve aliyülâlâ» dereceyle ehliyet almıştır. Daha o zamandan eşek kullanmasını çok iyi bilmekteydi. Gitgide bu mahareti artmış ve neticede, bildiğiniz gibi Çarkıfelek adlı özel eşeğiyle büyük yolculuğuna çıkmıştır.

Derviş Gaffar gerek ağadan, gerekse babasından küçük yaşın danberi durmadan dayak yediğinden, içinde dayağa, ağaya ve babaya karşı kutsal bir isyan başkaldırmıştır. Bir ara Hakkâri'ye kaçmış ve tüccardan birinin yanında uşak durmuştur. O günlerde adamcağızın biricik kızına durmadan görücü gelmekteydi. Bunu nefsine yediremiyen Gaffar, kendini balkondan atmak istemişse de, efendisinin kızı buna engel olmak amacıyla altına yatmış ve zavallı Gaffar varıp olanca ağırlığıyla kızcağızın üstüne düşmüştür. Bu acı deneme çevrede çok dedikodu yaratmış ve Gaffar'ın oradan kaçmasına yol açmıştır. Askerden dönüşünde iş bulamamış ve geçimini sağlamak için D. P. ye girmiştir. Kısa zamanda adını V. C. listelerinde okutmayı beceren Gaffar, çok geçmeden V. C. nin içine becermiştir.

Gaffar evlidir. Beş yılda 12 çocuğu olmuştur. Bunun ikisi sıtmadan, ikisi çiçekten, ikisi difteriden, ikisi açlıktan ölmüş, biri ekmek tandırına düşerek yanmış, birini öküz vurmuş, birini de it ısırmıştır. Bu hesaba göre şimdi Gaffar'ın birbuçuk çocuğu vardır.

Kendisiyle görüşmek imkânını bulan muhabirimize Derviş Gaffar aynen şunları söylemiştir:

— Ben başıma geleceği biliyordum. Fakat size bu hususta hiç birşey anlatacak değilim. Gö rüyorsunuz sağ salim geldim. İş, bundan sonra sağ kalmakta. Giderken dönüp ardıma baktım ki, bizim köy şuncacık görünüyor. Ankara'da neler gördüğümü de söyleyemem.

Son durum:

Alınan son haberlere göre Derviş Gaffar müşahade altına alınmıştır. Muhtar, verdiği rapor da Gaffar'ın ıslah olmaz bir deli olduğunu bildirmiştir. Bu rapora dayanılarak kendisine deli gözüyle bakılmağa başlanan Gaffar:

— Gidip gelmedim, gidip gelmedim! Gittim ama gelmedim, gittim ama gelmedim! Geldim gitmedim, geldim gitmedim! diye bağırmağa başlamıştır.

Yabancı basın, Gaffar'ın bu başarısını çağımızın bir mûcizesi olarak göstermektedir. Bilim adamları, Gaffar'ın 108 günde çizdiği yolun iğri mi, doğru mu, parabol mü olduğunu anlamağa ve acaba bu yolu daha da kısaltamayız mı diye düşünmeğe koyulmuşlardır. Bu hususta ne düşündüğü sorulan yerlimalı bir bilginimiz:

— Bence Kiltepe'yle Ankara arasındaki yolun kısaltılması hiç doğru olmaz. Çünkü, galiba, bağlı bulunduğum parti yakında iktidara geçecek, kısa yoldan kırk şikâyete mâruz kalmıyalım, demiştir.

(Devam edeceğini sanıyorum)

147 lerden bazıları politika hayatına atılacak. *(Gazeteler)*

YARIDA KALAN PAZARLIK

Batan gemiden sadece bir kişi kurtulmuştu. Derme çatma bir salın üzerinde, uçsuz bucaksız denizde çevresine bakındı.

Durumu çok ümitsizdi. Tek kurtuluşu Tanrıya sığınmakta bularak, dizüstü çöktü.

— Tanrım, diye yalvardı. Şimdiye kadar çok günah işledim. İçki içmeksizin bir günüm geçmedi. Fakat senin yardımınla kurtulacak olursam, söz veriyorum. Ağzıma bir yudum dahi içki...

Sözlerinin tam burasında, gözleri parlıyarak ayağa fırladı:

— Uzaktan bir gemi geliyor. Eh, pazarlığımızdan şimdilik vazgeçebiliriz, Tanrım...

NASIL AYRILACAKMIŞ?

Delikanlı gecenin çok geç saatinde, nişanlısını bir kere daha öperek içini çekti:

— Senden nasıl ayrılacağımı bilmiyorum, dedi.

Kızın babası, onun uzun süren misafirliğinden usanmış, dışarda odanın kapısında bekliyordu. Delikanlının bu lâfını duyunca, kapının aralığından başını uzattı:

— 30 numaralı otobüs veya 2.30 treniyle, dedi.

FUTBOL DEDİĞİN...

Bir futbol antrenörü, kovboylara futbol öğretiyordu. Dersini şöylece bitirdi.

— Unutmayın arkadaşlar Tehlikeli durumlarda topa vuramazsanız karşı takımın oyuncusuna çaktırmadan tek meliyebilirsiniz... Eh, şimdi oyuna başlıyalım artık... Top nerde?

Kovboylardan biri:

— Topu boşverin, diye bağırdı. Hemen maça başlıyalım...

MAHZURU VARMIŞ

Adam, büyük bir telâşla itfaiye müdürünün odasına daldı:

— Sizi rahatsız, ettiğim için özür dilerim ama, karım gene kayboldu, dedi...

İtfaiye müdürü, ona şöyle bir baktı ve:

— Yaa, dedi. Doğrusu çok fena. Fakat bunu itfaiyeye değil, polise bildirmeniz gerekir...

Adam başını salladı:

— Öyle yapmam gerektiğini biliyorum ama, cesaret edemedim. Karımın geçen kayboluşunda onlara başvurmuştum, işi ciddiye aldılar ve tutup karımı buldular...

— İŞTE BİZDEKİ FEZA ÇALIŞMALARI!..

— BAK SEVGİLİM ŞÖYLE İKİ ODALI BİR EVİMİZ OLACAK, VE İÇİNDE SEN... BEN... ANNEM, BABAM, DAYIM, 3 YENGEM, AMCALARIM, ASKERDEKİ ABİLERİM, HESNA HANIM TEYZEM, RIFKI AMCAM SONRA YEĞENLERİM...

Sebze ve meyve satışı için örnek pazarlar kurulacak.
(Gazeteler)

— KAÇA BU ÖRNEK ETİKETLER?..

at... tiii!

RIFAT ILGAZ

Gene pencerenin önünde oturuyordu. Oturuyor değil, başını, iki elinin arasına almış, yoldan geçenleri yiyecekmiş gibi seyrediyordu. Hiç mi işi yoktu, bu Diba saçlı kadının!

Öyle ya... Ne işi olabilirdi. Kaloriferli, villâ bozması bir apartımanda oturan bir hazır yiyicinin, süslenmekten başka ne işi olabilirdi! Her şeyi de ona göreydi. Buzdolabı, çamaşır makinesi, düdüklü tenceresi, havagazı fırını, şusu, busu...

Anadolunun çorak bir ilinden gelme bir de beslemesi olacaktı... Sokaktan gelince ayaklarını, banyoda sırtını bile bu beslemeye yıkatırdı tabiî... Pencerenin önünde o oturmıyacaktı da sekizyüzelli lira aylıklı bir banka şefinin karısı Türkân mı oturacaktı!..

Türkân, köşeyi dönüp de Diba saçlı kadını camın önünde görünce:

«Dur seeeeen!» dedi. «Sana dökar dediğin şey nasıl olurmuş göstereyim bugün. İnsan, para sahibi olmakla, zevk sahibi de olur mu sanıyorsun sen. Neydi geçen gün sırtındaki nefti dökar. Oturduğun kaloriferli apartımandan, en azdan elli lira verip yaptırdığın Diba başından utan! Bu başın altında eteği kesilmiş palto biçimi dökar! Zevkinin içine tüküreyim ben. Kapalı Çarşıdan hazır alsaydın, belki daha iyi yakıştırırdın kendine. Üstelik de o çalım... O sekişler, o kıvırışlar... Yazık senin kaloriferli apartımanına!..

Türkân bunları söylemekte hani haksız da sayılmazdı. Ablası, oturduğu mahallenin akıllı uslu terzisiydi, ona diktirmişti bu tafta dökarını. Makasına da dikişine de diyecek yoktu. Üç parçalı geniş kemer, arkayı hafiften toplayıp, önü gerdirince yukardan tatlı bir bombelik veriyordu.

Bugün ona pencerenin önünde rastlıyacağını bilse, bu uzun topukları mı giyerdi? Bastıkça oynuyordu tabanlarının altında... yol, yol değildi ki... Böyle kocakarılar gibi önüne baka baka, bastığı taşları kollaya kollaya yürürse dökar, dökarlığını nasıl gösterecekti!

Tam pencerenin önünden geçerken birden durdu. Başını geriye attı. Dökar şöyle bir gerildi. Geriden gelen birini beklemiş gibi, başını hafiften geriye çevirdi. Yok, hayır! Geriye başını çevirmek olmazdı, pot yapardı yakası, omuzlar kırışırdı. Sonra, ellerini yanına bıraktı. Durdu, dikildi birkaç dakika.

«Dökar nasıl olurmuş gördün mü!» dedi içinden, «Görmedinse boncuk mavisi gözlerini dört aç da gör!»

Gerçekten de Diba başlı açık pencereden dökarını inceliyordu. Kumaş da kumaştı hani! Bu taba, ne giderdi kendisine... Saç kumral olunca gri de giyilmezdi ya!..

Kendine, açıkçası dökarına güvenir çalımlı bir duruştan sonra, sol adımdan yürüyüşe geçti. Sıra tam sağ ayağını atmaya gelmişti ki iskarpinin topuğu parke taşının ek yerinden kaydı. Kaymasiyle ayak birden çarpıldı, topuk dipten kırılıverdi. Tam yerini bulmuştu namussuz topuk! Kepazelik bu kadar olurdu! Yer yarılsaydı da Türkân içine girseydi.

Sağ ayak boşlukta sallanıyordu. Nasıl yürünürdü bu topuksuz iskarpinle. Kargalar gibi sekerek bir iki adım attı. Başı, fırıl fırıl dönüyor, gözleri Beyazit Kulesinden bakar gibi dumanlanıyordu. Ne yapmalıydı şimdi!

Diba başlı kadın, açıktan açığa gülüyordu pencerede. Bir ses duyulmuyordu ama gülüyordu işte. Gözleriyle yanaklariyle, saçlarıyla gülüyordu. Ah böyle gülmeseydi de kancıkça bir kahkaha atsaydı! Hiç olmazsa ona bir şeyler söylemeğe çalışır, ferahlardı. Hayır, öyle sesli, gürültülü gülmüyor, ezercesine, kahredercesine gülüyordu. Bir ara ayağından pabucu çıkarıp fırlatmayı düşündü. Ne suçu vardı Diba saçlının. Dökarının biçimiyle, rengiyle onun yüreğine inmek istiyen kendisi değil miydi!

İpe değmek üzereyken yüzü koyun kapaklanan yüz metreciden farksızdı. Tam başarı sağladığı sırada olmuştu bu kaza.

İçinde bulunduğu berbat durumdan birden silkindi. Sağ bacağını kasarak, topuksuz iskarpininin burnuna basa basa yürüdü, gitti. Boncuk mavisi gözlerin kösteklemeğe çalıştığı adımlarını sürüye sürüye köşeyi döndü. Ohhh! Gerisi rahattı artık!..

Apartımanın demir kapısını bir omuzda açtı. Topuklarının mermer basamakların boşluğu-

na denk getire getire çıktı, 11 numaranın ziline dokundu.

Kaynanası, üç yaşındaki oğlunu ikindi uykusundan yeni kaldırmıştı. Açtı kapıyı:

«Sen misin?» dedi, «Beğenmedin mi filimi yoksa!»

«Beğenmedim!» dedi. «Çok acıklı bir şey!»

Oysa film Fernandel'indi. Seansın sonuna kadar da kalmıştı sinemada.

«Benim acıklı filimler çok hoşuma gider. Arap filimi miydi yoksa? Yarın çocuğu sana bırakayım da...»

«Yarın program değişiyor! yerine, hani Fransız komiği var ya... Fernandel... Onun filmi oynayacak!»

Türkân'ın ilk işi, biçimine getirip, iskarpinleri çöp tenekesine kaydırmak oldu. Ohh! kurtu tuluvermişti işte. Yenisi yok değildi ki... Topukları biraz daha kısası vardı, sporu vardı. Kroko dilleri vardı. Zaten bunları giymekle haltın büyüğünü işlemişti bugün. 9 punt iskarpinle mahalle sinemasına mı gidilirdi! Pencereye gidip geldi. Oğlunu hoplattı, zıplattı. Ne afacan şeydi bu çocuk, gözlerinde zekâ akıyordu. Oysa akan başka şeydi:

«Tam buldun zamanını!» diye bir şaplak indirdi çıplak kıçına. Bırakıverdi olduğu yere!

Gitti, podüsüetlerini giydi. Biraz sıkıyordu. Değiştirdi, sporlarını giydi. Çok rahat ayakkabılardı bunlar. Giymişken bir yere gitmeliydi:

«Ben kasaba kadar gidiyorum. Suavi, köfte diyordu bu sabah!»

Sokaktan dönünce merdiven başında bir çift iskarpin gördü. Eğildi baktı. Attığı iskarpinler değil mi? Kıpkırmızı oldu. Gene de kaynanasına: «Nedir bunlar!» diye çıkıştı.

«Çöp tenekesine atmış bacaksız!» dedi. Biraz da suçu kendinde buluyordu. Türkân yavuz hırsız hesabı:

«Nasıl atar be!»

«Atmış işte! Çaydanlığın dibini boşaltayım, dedim. Duruyor ikisi birden tenekede... Az kaldı çayı üstüne boşaltacaktım!»

«Zaten yağ içinde kalmış pabuçlar. Bir daha nasıl giyeyim bunları!»

«Sabunlu bezle silersin!»

«İki yıllık ayakkabı!»

«Ne iki yıllığı bu yılbaşı Necdetlere giderken almamış mıydın. Dans etmek için!»

«En azdan on aylık... Elli yıl da giyecek değilim ya!»

Eğer bu iskarpinin topuğu, kaloriferli villa bozması apartımanın birinci kat penceresinde oturan Diba saçlı kadının tam önünden geçerken kırılmış olmasaydı, şimdi bir gazeteye sarar, doooooğru Rüstem Ustaya götürüp teslim ederdi. Eskisinden daha sağlam yaptırırdı topuğunu.

Saadet hanım:

«Et nerde?» diye eline baktı.

Ne eti? Eti kim düşünüyordu. Parka kadar gidip gelmişti hava almak için:

«Et mi kalır bu saate kadar!» dedi, «Öğleden evvel gitmeli bidaaa!»

Ertesi gün köşeyi dönen çöp kamyonunun homurtusunu duyunca, hemen iskarpinleri attı tenekeye. Üstüne de oğlanın par çaladığı gazeteleri kapattı. Kapıcıya teslim etti.

«Eee... bu sefer gitti, gideceği yere. Geçmiş olsun.» dedi içinden.

Çöp tenekesi, neden sonra boşalıp da yukarı çıktığı zaman kapıyı, kocası Suavi açmıştı. Ara sıra gelirdi öğle yemeğine. Kapıcı, tenekeden önce, öbür elindekileri uzattı:

«Türkan hanımın iskarpinleri...»

Şaşırmıştı Suavi:

«Neredeymiş bunlar?» dedi.

«Nerde olacak, çöp tenekesinde... Çocuk atmıştır!»

Karısına keyifli keyifli çıkışmaya başladı:

«Diyorum size! Çok haşarı bu çocuk... Ele avuca sığmıyor. Göz kulak olun, şuna, diyorum. Dinliyen kim. Bu gidişle radyoyu bile kaldırıp, tıkacak çöp tenekesine!»

Sonra kapıcıya döndü:

«Sen olsun göz kulak oluver şuna. Daha iki buçuk yaşında. Üçe girse ne olacak! Alt üst edecek mahalleyi.»

Ağzı kulaklarına varıyordu. çocuk dediğin ateş gibi olmalı, yakmalıydı, dokunduğu yeri. Miskin miskin oturan uyuntulardan ne hayır gelirdi!

Ertesi akşam tam yemeğe oturmuşlardı ki... Zil!

Hay Allah .. bu saatte kimdi bu gelen... Vakitsiz kapı çalındı mı evin erkeği açmalıydı.

Kapı aralanır aralanmaz bir çift iskarpin göründü önce... Türkânın topuğu kırık iskarpinleri. Sonra kapıcı...
den çıktı bu

«Hayır ola.» dedi, Suavi «Gene nereden çıktı bu ayakkabılar?»

«Arka pencereyi açık bırakmışsınız. Çöplük'te bulmuş Muzaffer beyin çocukları. Ellerinde görür görmez tanıdım!»

Kocası, Türkânın yüzüne bakacak yerde halının üstünde yatıp yuvarlanan oğluna mânalı mânalı baktı. Başını iki yana salladı:

«Demedim mi size. Bu çocuk çok işler açacak başımıza!»

Yeleğinin cebinden bir teklik çıkardı. Uzattı kapıcıya:

«Eee! Sen de hak ettin bahşisi. Sağ ol! Bundan sonra pencerelere, kapılara göz kulak olmak lâzım! Bir kere aklına koydu, köküne kibrit suyu dökecek bu iskarpinlerin. Hani bir de yoldan geçenlerin başına kaldırıp atar da başımıza iç çıkarır. Caddeye bakan pencereleri hiç açmaya gelmiyecek!»

Çocuk başını kaldırmış, bir babasına bakıyordu bir annesine. Ne söylüyorlardı bunlar. Düşe kalka gitti. Ayakkabılardan birine yapıştı. Bir teraziledi elinde. Ne ağırdı bu ayakkabı be!.. Bütün gücünü toplıyarak kaldırdı başının üstüne. Babası onu gayrete getiriyordu:

«At oğlum. Hadi at!..»

Nerde o güç bu miskinde:

«At... tiiiiiii!»

Bu tempoya uyarak fırlattı elindekini. Ayakkabı ancak kendi ayağının dibine düşmüştü.

Rifat ILGAZ

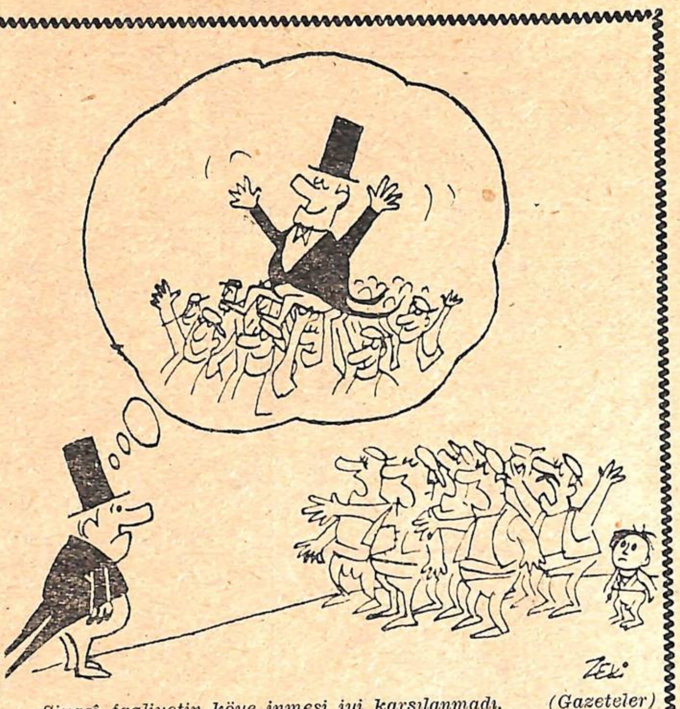

Siyasi faaliyetin köye inmesi iyi karşılanmadı. *(Gazeteler)*

— İSTEMEZÜK!..

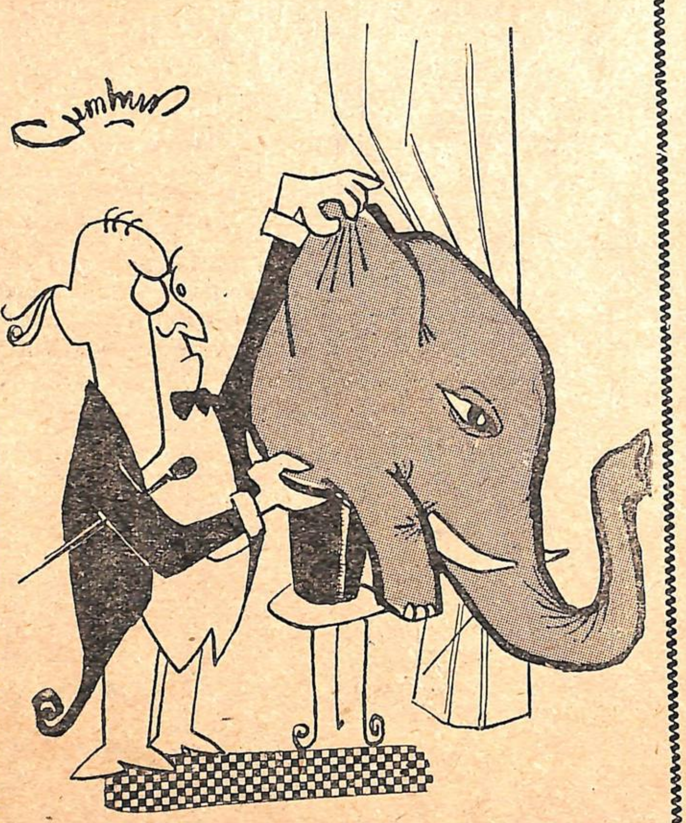

YAZISIZ

Şok geçiren bir kız yedi dil birden konuşmağa başladı.

(Gazeteler)

DİLİN KEMİĞİ

Karganın gözünden şahinlik geçermiş...

Bizim ünlü Gümüşpala'da Erzurum'da verdiği bir demeçte: «İktidara namzediz» demiş...

Der, der... Dilin kemiği yok ya!..

BEDİİ Faikden

4 FIKRA

MÜŞTERİLER!..

Parisli bir kadın, kocasına ve kızlarına sürpriz olarak bir papağan satın almış. Halbuki papağan daha önce bir randevu evinin malı imiş. Sabah kahvaltı zamanı, kadıncağız kafesi örten bezi çeker. Papağan hanımı görünce hemen bağırır:

— Aaa.. Patron değişmiş!..

Derken evin yetişkin iki kızı içeri girerler. Bu defa papağan:

— Aaa.. der, kızlar da değişmiş.

Ve işte tam bu sırada evin erkeği görünür görünmez, papağanda çığlık:

— Ama müşteri aynı!..

MİRAS

Genç adam vasiyetnâmesini hazırlamak istiyordu. Masanın başına geçti, kalemi eline alarak düşüne düşüne yazmağa başladı.

«Bir milyon karıma, yarım milyon dört kardeşime, yüz bin kuzenime ve elli bin dadıma miras bırakıyorum.» Buraya kadar yazmıştı ki, kalemi yerine bırakarak başını kaldırdı ve kendi kendine söylendi:

— İyi ama bütün bu paraları şimdi ben nerede bulacağım?..

TEDBİR

Bir taşra şehrinin tek manavına gayet şık giyinmiş mağrur bir adam girer:

— Dükkânınızda ne kadar domates ve yumurta varsa almak istiyorum.

Manav güler:

— Ah.. niyetimizin ne olduğunu gayet iyi anlıyorum. Şehir operasında Tosca'yı oynayan Tenoru dinlemeğe gideceksiniz.

Adamdan cevap:

— Toscayı oynıyan tenor benim..

DİKKATLİ MEMUR

Maliye memuru tanınmış tüccarın vergi beyannamesini incelerken mükellefin hem bekâr olduğunu, hem de bakmaya mecbur olduğu bir çocuğunun kayıtlı bulunduğunu gördü. Dikkatli memur beyanname üzerine bir not iliştirerek bunu tüccara iade etti. Notta: «Bu herhalde kâtibenizin bir hatası olacak.» deniliyordu. Mükellef beyannameyi şu notla memura tekrar gönderdi: «Evet, maalesef öyle»

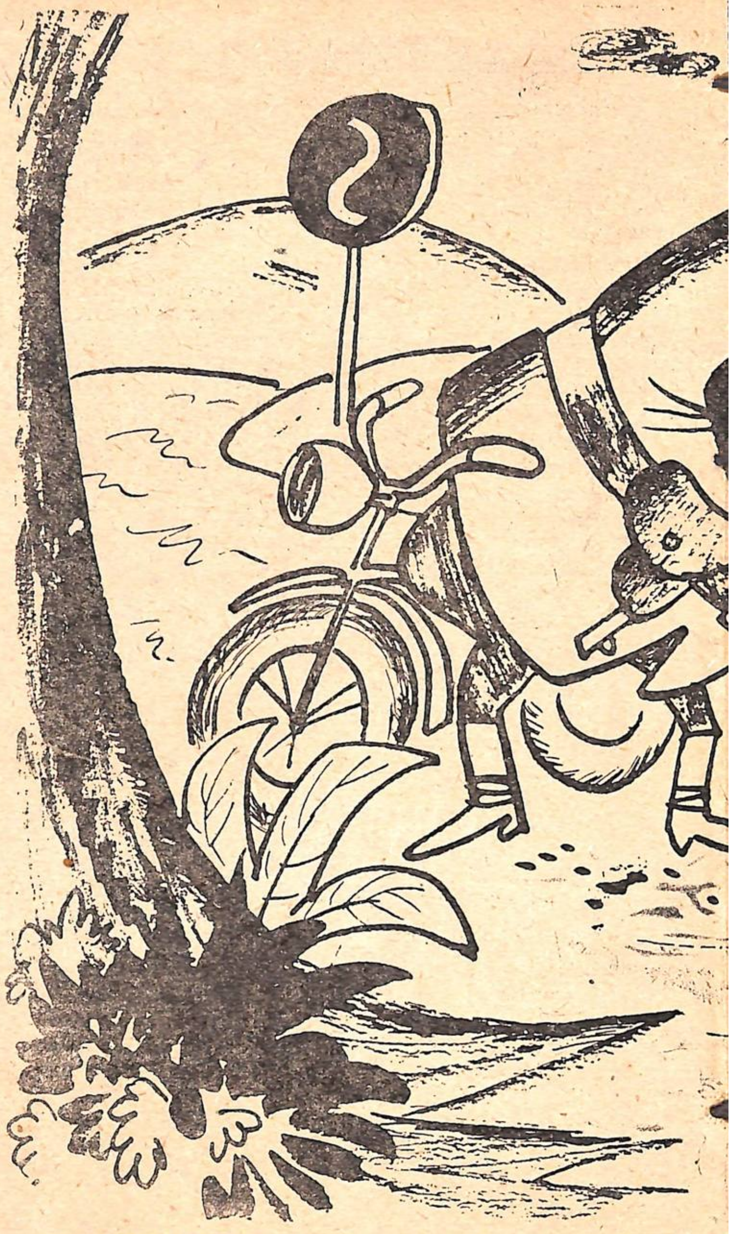

— SİZİ KİM BU HALE KOYDU: KAMYON MU
— HİÇ BİRİ DEĞİL POLİS BEY, BİR YA

PÜF NOKTASI

M. Samim Akay

TEK BAŞINA

Muhafazakâr Parti kurucuları yaptıkları bir basın toplantısında Ali Fuat Başgil'i partilerinin liderliğine dâvet etmişler.

İyi mi etmişler, kötü mü etmişler orasına karışmayız..

Fakattt Başgil Muhafazakâr partinin başına getirildiği takdirde bu partinin muhafazakârlığı Ali Fuat'ın yanında solda sıfır kalır...

KALDI MI?..

Güzellik seçimi adı altında yapılan baldırbacak yarışmaları etrafında bir hayli dedikodu olmaktadır.

Söylentileri çıkaranların yerden göğe dek hakları var:

Her mahallede bir kaç milyoner yetiştiren ekonomik bir yöntemden sonra gösterilecek baldırbacak kimde kaldı?..

SEKS BOMBALARI

20. yüzyılda, şu dünya yuvarlağı üzerine yayılan uluslar birbirleriyle yarışırcasına bomba yapıyorlar. Atom bombası, hidrojen bombası, Kobalt bombası gibi, habire bombalanıyorlar.. Yarının kuşakları çağımıza; «Bomba çağı» diyecekler...

Bu arada biz de boş durmuyoruz, gözümüzü kırpmadan bomba yapımıyla uğraşıyoruz. Bazı gazetelerin, düzenledikleri güzellik yarışmaları bunun canlı örnekleri..

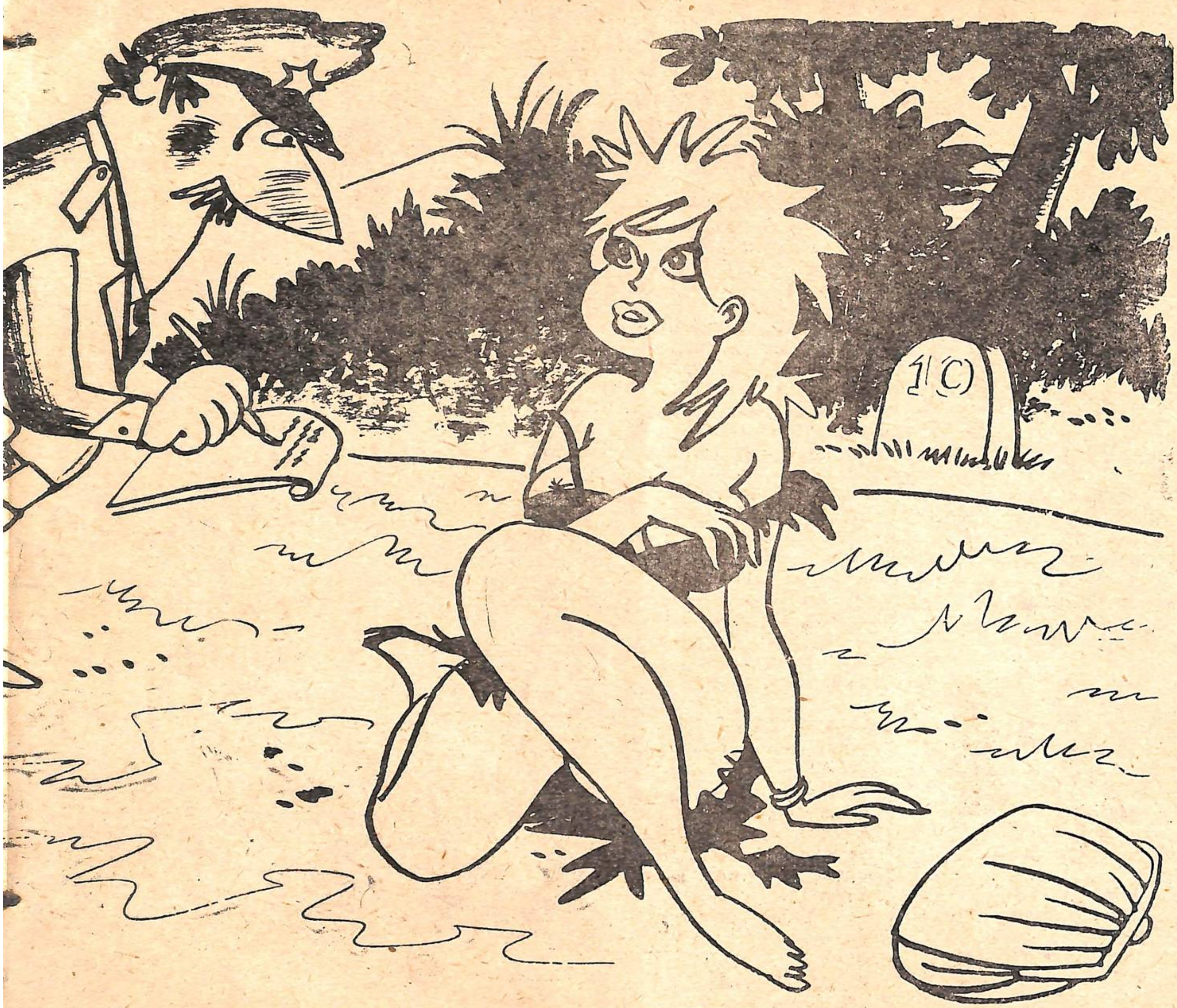

, OTOBÜS MÜ, OTOMOBİL Mİ, MOTOSİKLET Mİ?..
A...

Hele şu güzellik yarışmaları bir sonuçlansın siz o zaman bizdeki bombaları seyredin: Esmer bombalar, beyaz bombalar, sarışın bomba... Ganimet.. Boy boy, düzüne düzüne... Bombalardan bomba beğenin.

Böyle bombalar karşısında kimler dayanır?..

SABIRSIZ İNSANLAR

Küba olayları bütün dünyanın dikkatini üzerine çekti. İstilâcı kuvvetlerle Fidel Castro kuvvetleri kıyasıya bir ölüm kalım savaşındalar...

Anlamadık ne oluyor bu insanlara, çok sabırsız bir dünyada yaşıyoruz... Biraz dişlerini sıksalar ya... Nasıl olsa günün birinde ölecekler...

Dünyaya kazık çakan var mı?...

UNUTTUĞU ŞEY

Çok dalgın bir profesördü. Lokantaya girdi, masaya oturup yemekleri sipariş etti.

Kalkıp gideceği sırada, garson:

— Bir şey unutmadınız mı efendim? diye sordu.

Profesör şöyle bir düşündü.

— Hayret, diye söylendi. Bahşişinizi verdiğimi zannediyordum.

Garson gülümsedi:

— Bahşişi verdiniz ama, yemeklerinizi yemediniz...

★

OY PEŞİNDE.

Kıptilerin çeribaşısı maiyeti ile beraber Adalet Partisine girmiş...

Bu olay çingenelerin politikacılığını değil, politikacılar çingeneliğini gösteriyor...

İşçiler ikramiyelerini dört taksitte alacaklar. *(Gazeteler)*

— BANA ÇEYREK PORSİYON KURU FASULYE VER BAKALIM!..

HABABAM SINIFI

Rifat Ilgaz

Çolak Hamdi:

«Bütün hayatı sefirliklerde geçmiştir Avrupa'da...» diye başladı. «Meselâ Berlinde...»

Susak Câfer'in çalı süpürgesini andıran kaşları birden kalktı yukarı:

«Ne, Berlinde mi?»

«Hayır efendim!»

«Nerede?»

Avrupada sefirlik yapan bir adam, Berlinde yapmazsa başka nerelerde yapardı...

«Meselâ Romada...» diye salladı.

«Bırak Romayı... Başka??»

«Pariste... Bir de...»

«Aferin! Başka?»

«Londra'da!..»

«Çok güzel!.. Anlat canım!»

«İşte böyle... Pariste, Londra'da sefirlik yapıp dururken...»

Ön sıradan Güdük Necmi yetişti imdada.

«İran!»

Neyin nesiydi bu İran!.. Bir şey anlıyamamıştı. Güdük biraz daha açıklamak için ekledi:

«Sefir!»

«Efendin İran sefiriyle tanışarak edebiyat konuşmaları yapmağa başladı.»

Güdük başını yukarı, yukarı kaldırarak «Hayır, yanlış!..» demek istiyordu.

İran Sefiriyle...»

Domdom Ali dayanamadı:

«At bir şeyler!» dedi geriler - den...

«Evet efendim, İran sefiriyle ata binip gezintiler yapmağa başladı. Derken...

Güdük ipin ucunu kaçırmıştı:

«Tahrana gidiyor be! sefir olarak...» diye düzeltmeğe çalışıyordu. Küp Arif:

«Lüsyen Hanım!» diye bir şey attı ortaya. Çolak derleyip topladı:

«Tahrana sefir olup giderken Lüsyen Hanımı da beraber götürdü. Lüsyen Hanımın sarı saçları vardı. Bu saçlar hâlâ Edebiyat müzesinde muhafaza edilmektedir... Cenap Şahabettin bey bu Lüsyen Hanıma âşıktı... Bütün şiirlerini onun için yazardı.»

«Ne dedin, ne dedin? Cenap Şabahabettin mi dedin-»

Tulum Hayri işin sarpa sardığını anlar gibi olmuştu.

«Dikkat!» diye yavaştan seslendi, «Dikkat, sağa bak!»

Bütün başlar kapıdan yana dönmüştü. Arasıra Müdür camdan bakar, Hocayı da, çocukları da gözden geçirirdi. Ama şimdi kapıda Müdür falan yoktu. Susak Cafer başlarını kapıya döndüğünü görünce telâşlandı:

«Susun çocuklar... Anlat oğlum. Abdulhak Hâmit demek istiyorsun değil mi? Evet Hâmit sefir olarak Tahran'da bulundu. Firdevsi'yi, Hâfız'ı inceledi. Anlat eserlerini... Neler yazdı!»

Güdük Kalem Şakirden duyduğunu aktardı Çolak Hamdi'ye:

«Tiyatroları Eşber... Tezer...»

Çolak, işittiklerini bir biçime sokmağa çalışıyordu:

«Tahranda bir tiyatro vardı. Bu tiyatroda Eşber adında bir... bir...»

Başlarımız kapının camındaydı. Gözleri bozuk olan Cafer Hoca camda bir şey göremiyordu ama bizim bakışlarımızdan Müdürün kapıda durduğunu sezinler gibi oluyor, telâşlandıkça telâşlanıyordu. Ya Müdür içeri girerse!.. Bu ayakta kazık gibi dikilen adam, hiç de yüz güldüreceğe benzemiyordu:

«Otur yerine!» dedi, «Çalışmamışsın! yıkıl!»

Hep birden yalanladık:

«Aman efendim, bütün gece çalıştı!»

«Susun be! çalışmamış işte!»

«Nasıl olur! Yatakhanede bile çalıştı bütün gece...»

«Ver hüviyetini bakalım! Sana sıfır veriyorum. Adın neydi?»

Müdür yanlışlıkları önlemek için «hüviyet» taşımak zorunluğunu koymuştu. Öğretmenler kimliğimizi görmeden not atamıyorlardı:

«Ver hüviyetini!»

«Kaybettim! Sinemada düşürmüşüm!»

«Ver diyorum!»

«Yok!»

Şimdi ne yapmalıydı. Gözleri kapıda, sordu:

«Adın ne?»

«Babam Ahmet der bana!»

«Canım uzatma! Nüfusta ne yazılı?»

«Ahmet Hamdi!»

«Soy adın!»

Gerilerden biri ekledi:

«Tanpınar!»

«Sıfır veriyorum!»

Bu sıfırı defter'e geçirmek için sayfaları çevirip duruyordu. Bir de tersinden baştarafa doğru çevirdi.

«Yok böyle bir isim!» dedi, «Söyle, adın, soyadın!»

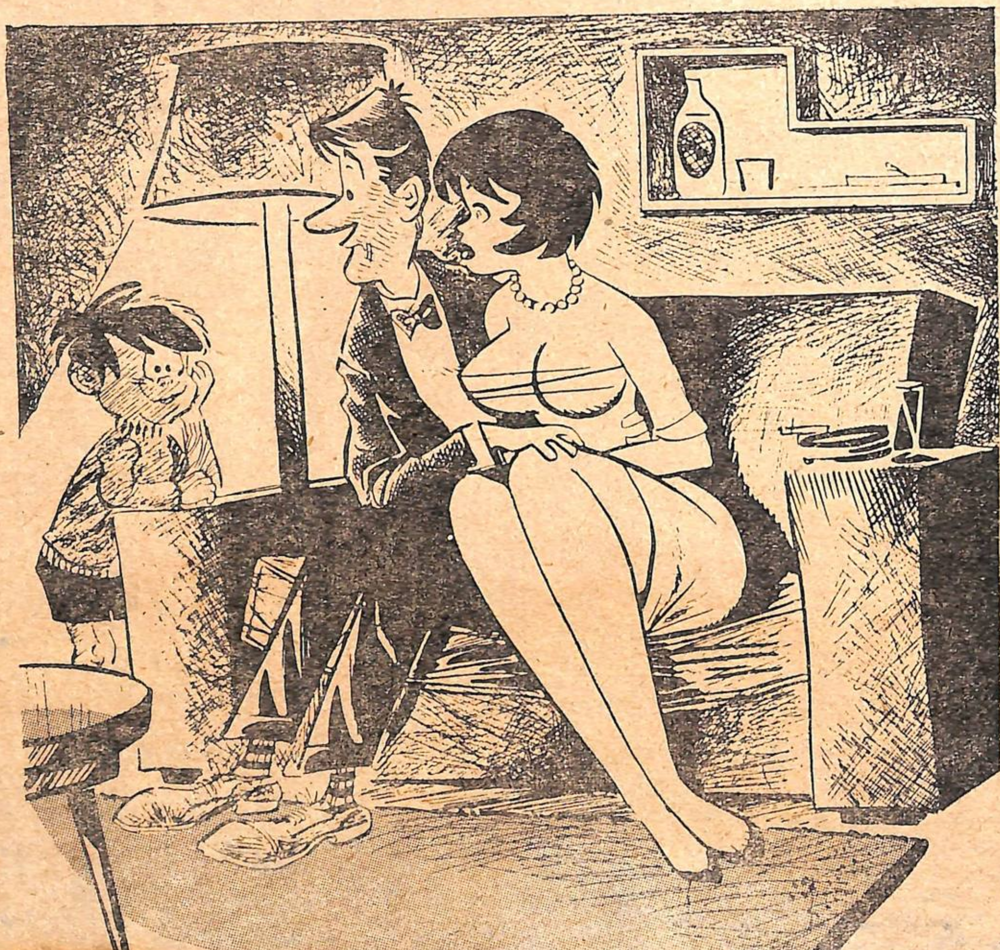

ÇOCUK — ELEKTRİKTEN TASARRUF MUŞ.. SİZ ONU BABAMA YUTTURUN...

Çolak Hamdi çoktan yerine geçmiş oturmuştu bile.

«Söylesene!»

Başını defterden kaldırıp baktı Ayakta kimseler yoktu. Üstelik bütün başlar Tulum'un bir işareti üzerine kapıdan yana dönmüştü. Fısıltı halinde bir ses sıraları dolaşıyordu:

«Müdür... Kapıda...»

Güdük Necmi, ilk okulda ezberlediği bir şiiri tekrarlıyordu:

«Camda kocaman bir arı...»

Hafiften bir gürültü başlamıştı İşi örtbas etmek için Câfer Hoca, defterden bir numara okudu:

«469!»

Bütün sınıf hep birden tekrarladık.

«Küp Arif! Küp»

«Susun be! Kalk, anlat! şeyi anlat Hâmit'in tiyatrolarını!»

Küp Arif, sınıfın sayılı palavracılarındandı.

O da bütün sınıf gibi Edebiyatın yüzüne bakmamış, Kel Mahmut'un korkusundan Tarih çalışmıştı. Önce «Tiyatro» kelimesinin çağrışımları üzerinde durdu:

«Tiyatro iki çeşit olur. Dram komedi... Hâmit komedi yazmamış Dram yazmıştır. Dram demek... Komediden farklı olarak güldürmiyen, korkutan, ağlatan tüylerimizi diken diken eden...»

«Bırak bunları, Hâmit'e gel!»

«Hâmit ünlü tiyatrocularımızdandır. Darülbedayiden önce Güllü Agop Tiyatroyu kurduğu sıralarda Gedikpaşada... Namık Kemal'in Vatan yahut Silistre adlı eseri oynanmıştı. Namık Kemal bu yüzden Magosa'ya sürülmüştü. Onun yerine Hâmit geçti. O sıralarda Hâmit de şiirler, tiyatrolar yazmağa başlamıştı. Namık Kemal, Hâmit için çok miskin adam demiş. Hâmit de, hayır ben miskin değil, sakinim cevabını vermiş. Hâmit çok iyi dans ederdi. Londra sosyetesinde müthiş sükse yapmıştı. İngiliz kadınları bayılırlardı Hâmit için. Zaten Hâmit yakışıklı adamdı. Tek gözlük takardı. Bu yüzden ona dahiî âzam ünvanı verilmiştir. Öyle eserler yazmıştır ki İngilterede, İngilizler Şekspirin sanmışlar. Bu yüz den Abdülhamit onu sefir yapmış Hindistana yollamış. Eğer Londradan Hindistana gönderemeseydi Şekspir yüzünden İngilizlerle aramız açılacaktı. Hâmit Hindistanda karısı Fatma için büyük eserler yazdı. Çok fazla içki içerdi. Bir gün ona zamanın Hariciye Nazırı bir toplantıda şuna buna sarkıntılık ettiğini görünce Ekselâns demiş, siz büyük bir devlet adamı... büyük bir şair... aynı zamanda çok büyük bir şahsiyetsiniz bu kadar içmeseniz olmaz mı? Hâmitde demiş ki ben, ne büyük bir şairim, ne de çok büyük bir devlet adamı... Şu anda sadece bir sarhoşum. Ya işte Hâmit çok büyük bir tiyatro yazarıydı. Abdülhamite Avrupadan raporlar yazdığı için Edebiyat tarihimize geçmiştir.

Tulum Hayri palavraların ardı arası kesilmiyeceğini anlayınca dayanamadı.

«Kes ulan!» diye işaret etti. Küp Arif, Fatmanın Bombaydan gelirken nasıl öldüğünü Beyrutta nasıl gömüldüğünü yana yakıla anlatıyordu ki başlar bir işaretle kapıya döndü. Susak Cafer yeniden telâşlanmıştı:

«Yeter!» dedi.

Küp Arif kendi başarısından, kendi sarhoş olmuştu. En azdan bir aferin bekliyordu. Susak, çatık kaşlarıyla onu tepeden tırnağa bir süzdü:

«Eh! Bu kadar olur» dedi. «Ver hüviyetini!»

Küp Arif o kadar heyecanlıydı ki, hocanın sözlerinden hiç bir şey anlamamıştı. Başarısından emin, ağzı kulaklarında sırıtıp duruyordu. Burnuna doğru uzanan eli eğilerek sıktı. Olsa olsa bu el tebrik için uzanmış olabilirdi:

«Estağfulullaah hocam. Sayenizde...»

Susak, deliye dönmüştü:

«Ver hüviyetini!» dedi, «Sana da sıfır!..»

Rifat ILGAZ

Birleşme evleri kurulacak. *(Gazeteler)*

— SİZDEN GECE TARİFESİ ALIRIM!..

GÜNLÜK RAPOR

Anne, bir istatistik uzmanı olan kocasıyla 3 çocuğunu, pazar günü evde başbaşa bırakmış ve bir ziyarete gitmişti.

Akşam eve döndüğü zaman, kıcası onun eline bir kâğıt sıkıştırdı. Kâğıtta şunlar yazılıydı:

Gözyaşlarının kurutulması - 9 defa

Ayakkabının bağlanması - 14 defa

Balonun peşinden koşmak - Herbiri için 3 defa

Balonun ortalama ömrü - 12 saniye

Çocukları, caddenin karşısına geçmemeleri için ikaz - 21 defa

Çocukların, caddenin karşısına geçmek için ısrarları - 21 defa

Babanın, bu işi tekrar kaç defa yapacağı - 0.

YAZISIZ

Yurttaşlık Bilgisi

Şunu aklınıza koyun ki hepimiz yurttaşız... O halde yurttaşlık bilgisini öğrenmemiz bir borçtur... Öğrenmek istemiyenler yabancı buyruğa geçebilirler...

Peki ama yurttaşlık nedir?.. Burada her oturup ev bark, çoluk çocuk sahibi olan «çocuğu olamayanlar dahil» vergi, fitre, zekat veren, yerlere tüküren, karaborsadan zengin olan, spor toto oynayan, bir kulüp ve siyasi parti taraftarı olan, millet vekili seçen ve seçilen, her türlü seçim hilesi yapan, genel olarak bütün taşıt araçlarına bilet siz binen helâ duvarlarına yazı yazan, kamu hizmetlerinde yolsuzluk yapmadan çalışmıyan, yurdun polis, jandarma gibi emniyet kuvvetleri tarafından şiddetle aranılan, gizli ayinler ve ruhani toplantılar yapan, çocuğunu devlet okulları yerine hafız kursuna gönderen, kıyafet kanunu gereğince başına bere, sırtına cübbe giyen, musiki dinlemiyen, evine resim ve tasvir sokmayan, dünyayı öküzün boynuzunda duruyor sanan, imân sahibi tazelerin göbeğine sure yazan, terazi hilesi yapan, yurt dışına döviz kaçıran, seçim sandıklarını hile karıştıran, resmi arabalarla pazara gidip zerzevat alan, nüfus siyaseti yapıp sülâlesini zengin eden, on kuruş için on kişiyi temizleyen, senede bir hamama giden, diş fırçası yerine misbah kullanan, her önüne gelen yere «pardon» işeyen, karısını yürütüp kendi eşeğe binen, sabahtan akşama kadar kahvede pişpirik oynayan, köprü üstünden balık tutanları seyreden, «ben saymaya sıkıldım» kısacası bu gibiler yurttaştır..

Anladığınız gibi tam bir yurttaş olmak öyle göründüğü gibi kolay bir ödev değildir. Bütün bunları yapsanız bile yine de ideal bir yurttaş olamazsınız çünkü bir bu kadar daha yapacağınız ödevler vardır... Bana kalırsa bütün bunları yapmamanız ve bir yurttaşlık bilgisi kitabı almanız daha uygun olur. Okumanız yoksa şöyle bir Yassıadaya uzanmakla aynı bilgiyi edinebilirsiniz.. Çünkü orada yurttaşlık bilgisinden sınıfta kalanlar size bu dersin önemi hakkında esaslı fikir verirler...

Süavi SÜALP

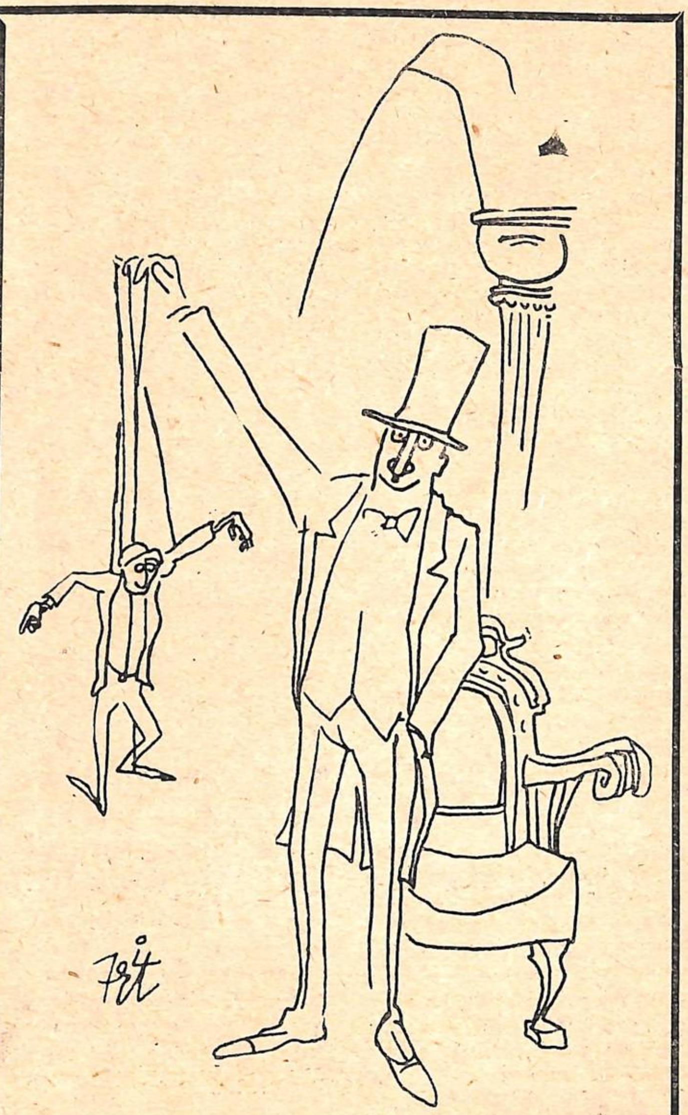

Topu topu seksenaltı kuklacı kalmış. *(Gazeteler)*

—KAÇ KİŞİ KALDIK ŞU DÜNYADA!..

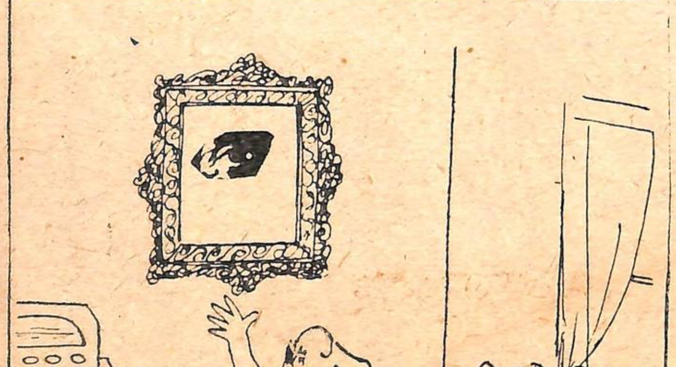

— BU ÇERÇEVEDE GÖZÜM KALMIŞTI ALDIM, AMA BU DEFA DA SATANIN KALMIŞ...

ÖLÜM TEHLİKESİ

Adam, arkadaşına dert yanıyor du:

— Dün gece hayatımı zor kurtardım. Ölmem işten değildi hani...

— Yaa, vah vah!.. Mesele nedir.

— Geceyarısı birden uyandım. Odanın öte başında beyaz bir şey görünce, tabancaya davranıp ateş ettim. Işığı yakınca bir de ne göreyim, o beyaz şey gömleğimmiş...

— Peki ama, bunun senin hayatınla ne ilgisi var?..

— Ne olacak birader? Düşün bir kere, ya dün gece yatarken gömleğimi çıkarmamış olsaydım?..

★★

ÇOCUK

Mağazanın sahibi, sabahleyin ortalıkda dolaşırken büyükçe bir sandığa yaslanmış bir çocuğun, elleri cebinde, keyifli keyifli ıslık çaldığını görünce kızdı.

— Bana bak, dedi. Ne kadar para alıyorsun sen?

— Haftada 50 lira.

— Öyleyse şu bir haftalık paranı al ve çek arabanı...

Çocuk parayı alarak gittikten sonra, mağaza sahibi baş tezgâhtarı buldu.

— Burada bir çocuk vardı, dedi. Bunu ne zaman işe almıştık.

Baştezgâhtar:

— Haa, diye karşılık verdi. O çocuk mu?.. Bizde çalışmıyor ki o... Başka bir firmadan mal getirmişti...

★★

ZAMANLA ÖĞRENECEKMİŞ

Baba, kızını karşısına aldı ve:

— Nişanlının, seni bu şekilde öpmesinden hoşlanmıyorum, dedi.

Genç kız, oralı olmaksızın gülümsedi.

— Bunda haklısın ama, henüz bu işin acemisi babacığım. Zamanla öğrenecek...

MÜSTAMEL BEBEK

Küçüğün yeni bir kardeşi doğmuştu. Yolda, komşusunun çocuğuna rastladı.

— Biliyor musun, dedi. Bir kızkardeş geldi bana...

— Onu seviyor musun?

— Erkek olmasını isterdim.

— Öyleyse, annene, babana söyle de değiştirsinler.

Küçük, bilgiç bilgiç başını salladı:

— Artık çok geç, 4 gündür onu kullandık. Geriye almazlar ki...

BİLİYORMUŞ

7 yaşındaki küçüğün karnı ağrıyordu. Annesine söylediği zaman, annesi:

— Tabii, dedi. Çünkü bahçede arkadaşlarınla oynamak için kahvaltı yapmadın. Miden bomboş... İçinde bir şeyler olsaydı ağrımazdı...

O akşam, evlerine, babasının patronu gelmişti. Lâf arasında başının fena halde ağrıdığını söyleyince, bir köşede oturan küçük atıldı:

— Sebebini biliyorum ben. Çünkü kafanız boş... Bomboş... İçinde bir şeyler olsaydı, ağrımazdı.

KIZIŞMA AYLARI

Gazeteler partilerin arasının günden güne kızışmakta olduğunu yazıyorlar.

Elbette kızışacaklar.. Bunda şaşacak ne var?..

Hani eski bir türkü vardır:

«Nisan mayıs ayları, gevşer gönül yayları.»

dünyada Neler oluyor

Denizdeki Şişe

Geçenlerde Atlas Okyanusunda yol almakta olan bir yolcu gemisinde kollarını küpeşteye dayamış, denizi ve ufukları seyretmekte olan yolculardan biri dalgaların arasında batıp çıkan kocaman bir şişe gördü. Herkes bu şişeyi görebilirdi, bu çok normal bir şeydi. Fakat şişeyi gören adam için değil. Çünkü o denizde bulunan serseri şişeleri araştırma kurumu başkanı Mr. Slaw'dı. İşi buydu. Hemen nefes nefese kaptana koştu. Onun karşısına çıkınca:

— Aman kaptan dedi, denizde serseri bir şişe var.

— Ne yapalım varsa?.. deniz bu. Her şey bulunur.

— Onu mutlaka arayıp bulmamız lâzım.

— Siz deli misiniz, bir şişe için koca geminin seyrini mi değiştireyim?..

— Masrafı neyse üzerime alıyorum. Ne olur kabul edin kaptan, bu benim için bir ödevdir.

Kaptan Mr. Slaw'ın nihayet traşına tav olarak gemiyi iskele alabanda ettirerek denize iki filika indirti. Ne olduğunu anlamıyan yolcular güverteye üşüşerek bu garip olayı ilgiyle izlediler. Bu garip arama tam üç saat sürdü. Bu arada işin aslını öğrenen yolculardan homurdananlar, itiraz edenler oldu. Böyle saçma şey mi olurdu?.. Kıytırık bir şişe için bunca gemi halkı deniz üstünde saatlerce boşyere bekletilir miydi?..

Nihayet arama yapan filikalardan birinde sevinçli bağırmalar duyuldu. Şişe bulunmuştu. Biraz sonra Mr. Slaw etrafına toplanan yolcuların meraklı bakışları arasında şişeyi tayfadan aldı. Bu band rolu kazınmış: 70 cl. lik bir brandy şişesiydi. İçinde dürülmüş, ufak bir kâğıt vardı. Mr. Slaw şişeyi açmadan önce yolculara ufak bir nutuk atmayı uygun buldu. Oradaki bir fıçının üzerine çıkarak önce bir güzel geğirdi, sonra burnunu sildi, herkesin kendini ilgiyle dinlediğine emin olunca söze başladı.

— Çok sayın yolcular.. önce değerli zamanınızı aldığımdan dolayı hepinizden ayrı ayrı özür dilerim... Evet şu elimde tuttuğum eski bir şişe için bu kadar uğraşmaya değer mi?.. Değer, emin olun hem de son derece değer. Çünkü bunun gibi denizde bulunan binlerce şişe bir o kadar insanın hayatını kurtarmıştır.. Şimdi bu şişe de kimbilir hangi ıssız adada açlık ve ölümle pençeleşen bir yahut birçok insanı kurtaracaktır..

Mr. Slaw'ın bu ufak konuşması yolcuların sürekli alkışlarıyla son buldu. Ortalık sakinleşince Mr. Slaw heyecanla şişenin tıpasını açtı. Onu başaşağı çevirdi. Kâğıt avucunun içindeydi. Bu anın tadını bilirdi. Kâğıdı açarken bu zevki doya doya çıkardı. Kâğıttaki yazılmış iki satırı bir nefeste okudu: «Mr. Slaw dün ya üstündeki salakların en büyüğüdür...»

Boyunuz 16 cm. uzayabilir

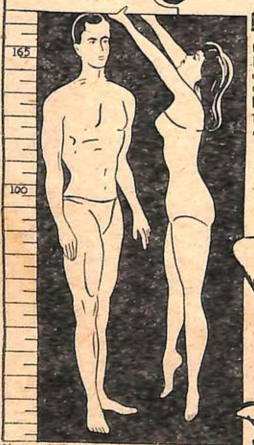

Hayret ettiniz Değil mi ?

Evet bugün Avrupa ve Amerika da uygulanmakta olan HELGA METODU ile boyunuz 16 santime kadar uzayabilir Ayrıca kadınların bacak göğüs güzelliği ancak bu metodla mümkündür

HELGA (BOY UZATMAK VE GÜZELLEŞMEK) metodunu TÜRKİYE DE UYGULAMAK İÇİN AÇILACAK ENSTİTÜYE İSİM ARANMAKTADIR

EN GÜZEL İSMİ TEKLİF EDENLERDEN

Birinciye, 2500 İkinciye, 1500 Üçüncüye 1000 Lira ve ayrıca 100 kişiye de çeşitli hediyeler verilecektir

MÜSABAKAYA BÜTÜN VATANDAŞLAR İŞTİRAK EDEBİLİRLER.

NOT
Müsabakaya iştirak edenlerin para göndermeyerek cevabımızı beklemeleri rica olunur.

Alman tekniği, elektriksiz kullanılabilen yeni bir çamaşır makinası imaline muvaffak olmuştur. Müsabakaya iştirak edip derece alamıyanlardan arzu edenlere zahmetleri karşılığı olarak HÜ - KÖ Çamaşır makinaları 42. T. L Gibi az bir bedelle adreslerine hediye olarak bizzat tarafımızdan teslim edilecektir.

MEKTUPLARIN 14 MAYISA KADAR POSTAYA VERİLMİŞ OLMASI ŞARTTIR.

ADRES: P.K. 200 ŞİŞLİ - İSTANBUL

NOT : Müessesemiz; kuruluş hazırlıklarımız sırasında bize isim göndererek büyük müzaharet gösteren sayın müşterilerimize bir hizmet olmak üzere metotlarımızı yüzde elli tenzilâtla vereceğini garanti eder.

EN FAZLA İKRAMİYE VEREN BANKA İŞ BANKASIDIR

7 Haziranda:

15

APARTMAN DAİRESİ

1 adet 100.000 lira
25 adet 5.000 lira
25 adet 1.000 lira

ayrıca 1800 talihliye çeşitli para ikramiyeleri

TÜRKİYE İŞ BANKASI

paranızın... istikbalinizin emniyeti

Basıldığı yer :
Neşriyat ve Matbaacılık Kol. Şti
Dizildiği yer :
Hergün Matbaası

İLÂN TARİFEMİZ :

Kapak içi : 10 T. L.
İç sahifeler : 12 T. L.

FİATI 1 LİRA

HALİT KIVANÇ

biz de atıyoruz

TARTIŞMALAR çok uzun sürmüş ve pek hararetli olmuştu. Bilhassa kurt politikacılar hiddetten köpürüyor, «Onlar atar da biz atamaz mıyız? Kaç yıldır yaptığımız iş ne?» diyordu.

İş büyümüştü. Fezaya adım atma yarışında yaya kaldığımız kabul edilmiş ve bizim de adam atmamız kararlaştırılmıştı. Ancak bu adam kim olacaktı? Nasıl seçilecekti? Feza adamı seçimlerden önce mi yollanmalıydı, yoksa sonra mı?»

C. H. P. liler fezaya gidecek adamın Halk Partili olmasını ileri sürüyorlardı. «Biz en eski partiyiz, hak bizimdir» diyorlardı. Bölükbaşı ise aksi fikirdeydi. «Feza gemisinde iki kişi olmalı, biri C. K. M. P. den» teklifinde bulunuyordu. Y. T. P. ile A. P. ise feryadı basmışlardı: «Ya eski D. P. lilerin oyları ne olacak? Onlar temsil edilmiyecek mi feza gemisinde?»

Nihayet partiler üstü bir teşkilâtın kurulması uygun görüldü. Kurulan teşkilâtın adı «Feza Araştırmaları - Seyyarelerarası Feza İnsan Seferleri Organizasyonu» idi. Teşkilât ilk iş olarak fezaya adam atacak roketin rampasının nereye yerleştireceğini görüştü. Bu arada yeni politikacılar da eski alışkanlıkla yetkilere başvuruyor, «Aman benim seçim bölgemde de şöyle ufak da olsa, bir rampa kurulsun» diye tutturuyorlardı. Zamanla yurdun her yanından istekler yağmağa başladı. Her il, hattâ her ilçe füze rampasının kendi bölgesinde kurulmasını istiyordu.

Gazetelerde bu yolda çıkan haberler, seçim tarihi kadar kesindi. Biri «Rampa Taksim meydanına konacak» derken, bir diğeri roketin Beyazıt kulesi tepesinden atılacağını yazıyordu. Bir gazete de «Roket Ağrı dağı tepesine yerleşti» diye bildiriyordu. Ancak ertesi gün Ağrı eteklerindeki köyde bulunan bir yedek subay öğretmenin yolladığı açıklama «köye gönderilen kalem, pergel, harita gibi okul malzemesinin bâzı köylüler tarafından roket levazımı sanıldığı» nı ortaya koyuyordu. İstanbulda ise arsa fiatlarında hissolunur bir artış vardı. «Ferah Feza Evleri Kollektif Şirketi», rampaya nâzır, anahtarı hazır evler için taksit kabulüne başlamıştı bile...

«Fezaya adam atılacağı, bu bakımdan bütün dairelerin elbirliğiyle bu teşebbüse yardımcı olmaları gerektiği» yolundaki resmî tamim, bir müdür tarafından yanlış anlaşılmış ve müdür derhal muavinini çağırarak dairesinden atılacak adamların listesini hazırlamağa başlamıştı.

«Feza Araştırmaları - Seyyareler Arası Feza İnsan Seferleri Organizasyonu» yahut baş harflerinden doğmuş kısa adıyla «F.A.S.A.F.İ.S.O.», uzun çalışmalardan sonra rampanın yerini nihayet tesbit etmişti: Roket Mithatpaşa Stadından atılacaktı!

İlk itiraz, İstanbul Valisinden geldi: «Roketin Çarşamba günü atılacağını öğrendim, halkın iş gücünü azalttığı için hafta arasında Mithatpaşada her türlü faaliyet yasaktır!»

İkinci itiraz küçük kulüplerden geldi, «Fikstür bozulacak» diye feryat ediyorlardı. Üçüncü itirazı yapan büyük kulüpler ise, aynı zamanda da bir teklifte bulunuyor, «Roket atılmadan önce iki de maç konsun, biraz hasılât alırız» diyorlardı. Nihayet dördüncü itiraz Beden Terbiyesi Bölgesinden geldi, «Rampa konursa sahanın çimleri bozulur» gerekçesiyle roket atışına müsade edilmiyeceği bildiriliyordu. Nihayet Atıcılık Federasyonunun tavassutuyla «bir defaya mahsus olmak üzere» bu işe izin verildi. Öte yanda Spor-Toto idaresi de, roketin dönüş saati hakkındaki tahminlerin de bu haftaki Toto listesine dahil edildiğini açıkladı.

Fezaya gitmek üzere seçilen adamın ismi gizli tutuluyordu. Bu yüzden pek çok vatandaş İstanbulda Vilâyetin, Ankarada Meclisin kapısını aşındırıyor, «Bizim dayının oğlunu da şu rokete yerleştirseniz... Kaç zamandır bir işe yerleştirmek için söz vermiştiniz» diyenlerin sayısı her geçen gün biraz daha artıyordu.

Bu sırada fezaya gitmek üzere seçilen kahraman ise ortalarda yoktu. Tam iki hafta pasaport için uğraşmıştı. «Gideceğin yerdeki akrabadan geçimini tevsik eden mektup getir, verelim pasaportunu» demişlerdi. Zavallı

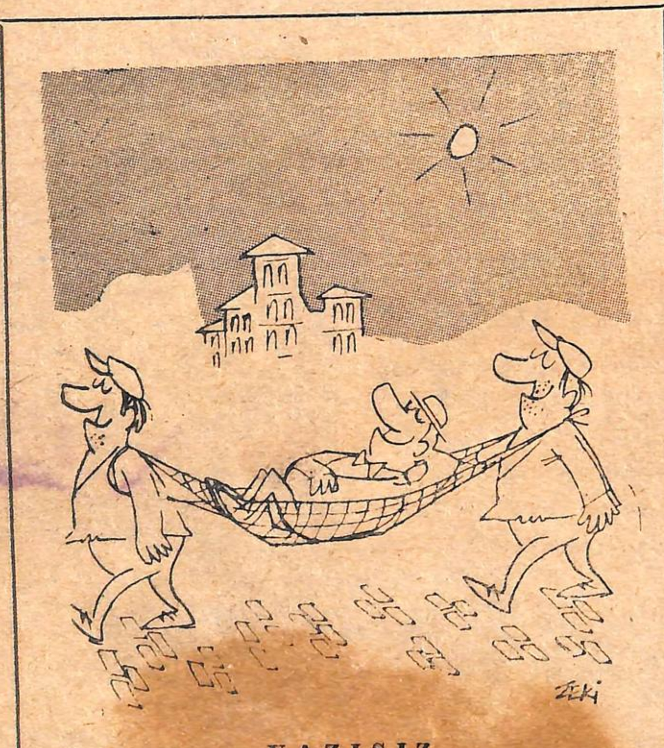

YAZISIZ

feza yolcusu işin çıkmaza girdiğini görünce, çaresiz, yolunu buldu, «Hastalığı memlekette tedavi edilemez» diye rapor uydurdu. Fakaat, bu defa da döviz problemi çıkmıştı karşısına. İstanbulda bir zaman bekledi, cevap alamayınca Ankaraya gitti. Kendisine ikinci sınıf memur yevmiyesi hesabıyla döviz tahakkuk ettiriliyordu ki, Maliye «emsal yol, mevzuat müsait değil» diye dilekçesini reddetti. O da kızdı ve fezaya giderken cebine 200 lira koymağa karar verip tekrar İstanbul'a döndü.

Artık iş, feza adamının ihtiyacı olacak şeyleri yanına almasına kalmıştı. Bilginler hayat için gerekli iki şeyin, «su» ile «hava»nın rokette mutlak bulunmasında israr ediyorlardı. Fakat mevsim yazdı ve İstanbuldan atılacak rokete koymak için su bulmak, ciddi müşkilât doğurmuştu. Neyse ki, roketin atılacağı Mithatpaşa Stadının kapıcısı, hakemler odasındaki sürahiyi kaptığı gibi koştu ve böylece roketin su meselesi halledildi. Peki, ya hava nasıl sağlanacaktı? Uzun tartışmalardan sonra o da halledildi. Rokete bağlanacak bir borunun ucu, İstanbul Havagazı tesisatı ile birleştirilecek, bu suretle verilecek gaz, feza adamına istediğinden de bol hava temin edecekti.

Feza adamı bunlardan başka yanına en mübrem ihtiyaç maddeleri olarak 6 vesikalık resim, muhtardan tasdikli ikametgâh senedi, iyi hâl kâğıdı, aşı kâğıdı, kömür beyannamesi ve tam teşekküllü bir hastahaneden rapor aldı. Bizim kahraman bu muameleleri tamamlayıncaya kadar, Tanganika'nın 235 inci adamını fezaya fırlattığı öğrenildi. Amerika ile Rusya ise feza gemileriyle Ay'a turistik sefer tertibine başlamış, hattâ rekabet hissiyle fiat kırma mücadelesine bile girişmişlerdi.

Şimdi sıra, roketin atılmasına gelmişti. O gün roket saat tam 16 da fırlatılacaktı. Mithatpaşadaki tören için bastarılan dâvetiyeler, 19 Mayıs dâvetiyeler kadar intizam ve adeletle dağıtılmış, stad erkenden dolmuştu.

Saatler ilerliyor, heyecan artıyordu. «Feza Araştırmaları - Seyyareler Arası İnsan Seferleri Organizasyonu» veya kısa adıyla «F.A.S.A.F.İ.S.O» idarecileri ise telâş içindeydi. Çünkü fezaya atılacak adam hâlâ meydanda yoktu.

Saat 14... 15... 15,30... Derken 15,45 olmuştu. Atışa sadece 15 dakika kalmıştı. Feza adamı el'an ortada görünmüyordu. Neredeydi bizim feza kahramanı? Bir casusluk mu? Bir sabotaj mı? Halk sabırsızlanıyordu. Bütün tertibat hazırdı. Sinemacılar kameralarını kurmuş, foto muhabirleri makinelerini hazırlamış, radyocular mikrofonlarını ayarlamış, herkes alesta bekliyordu.

— BAK! BAK! HAKEM FRİKİK VERDİ!..

Saat 16... Feza adamı gene ycktu... Tribünlerde bağrışmalar, protestolar başlamıştı.

Saat 16,30... 17... 17,30... 18: Artık halk yavaş yavaş stadı terke başlamıştı. Bu sırada erken çıkmak gayretiyle bâzı gazetelerin yayınladığı ikinci baskılarda «Fezaya adam attık» başlığı okunuyordu. Derken saha kenarındaki özel telefon çalmağa başladı.. F.A.S.A.F.İ.S.O. Umum Müdürü heyecanla koştu: «Alloo, diye bağırdı, kimsiniz?»

Telefonun öbür ucundaki, feza adamının tâ kendisiydi. Umum Müdür, onun sesini duyunca, hemen yanındakilere döndü: «Çabuk, diye bağırdı, çabuk, radyocular! Mikrofonlarınızı getirin!... Feza adamımız fezadan konuşuyor. Çabuk!.. Yayına başlayın!»

Feza adamı ise nefes nefese «Ne fezası be, diye haykırdı, Pendikteki anneme vedâya gitmiştim. Bindiğim otobüs Kızıltoprakta bozuldu. Dolmuşa atladım. Ona da Altıyolda tramvayı solladı diye polis ceza kesti. Şoför polise karşı geldi, şahit diye beni de karakola götürdüler. Oradan çıktım. Kadıköy'de vapura turnikeden girmedim diye bindirmediler. Turnikeye girene kadar da vapur kaçtı. Motora atladım. Dolması yarım saat sürdü. Köprüye geldim, roket atışı dolayısiyle yol kapatılmıştı. Bir polise kim olduğumu söyledim, «Herkes feza adamıyım, diye numara yapıp geçmek istiyor. Yer miyim ben? Otuz yıllık polisim» dedi, bırakmadı. Size durumu bildirmek için telefon aradım. Mezecideki bozuk tu, meyvacıdaki meşguldü. Tünele atlayıp çıktım, gürültüden konuşamadım. Postahaneden etmek için otobüsle Galatasaraya geldim. Araba tramvaya sürtündü, hâdise çıktı. Biletçi kapıyı açmadı, münakaşa ettik. Cürmü meşhuttayım şimdi. Anneme telefon edeceğim diye, hâkimden izin aldım. Sizinle öyle konuşuyorum. Hapse atacaklar. Yetişin!...»

Halit KIVANÇ

Yılın ikinci çekilişinde
1 adet 100.000 lira
2 adet 50.000 lira
10 apartman dairesi
ve ayrıca
400.000 liralık
para ikramiyeleri verilecektir.
Son para yatırma günü
15 MAYIS
YAPI ve KREDİ BANKASI

Muayyen zamanlardaki sancılara karşı

GRİPİN

KULLANINIZ

173

- Baş, diş, adale, sinir ağrılarını süratle teskin eder.
- Yorgunluktan mütevellit kırıklık ve halsizliğe karşı alınması faydalıdır.
- Bayanların muayyen zamanlardaki sancılarında müessirdir.

MİDEYİ BOZMAZ, KALBİ VE BÖBREKLERİ YORMAZ

KİNİNLİ

GRİPİN

4 saat ara ile günde 3 adet alınabilir.

TANİN

ÇALIŞAN VE DÜŞÜNENLERİN GAZETESİDİR

HALK İÇİN HALKA HİZMET EDEN en yetkili kalemler.

- ★ HABERDE
- ★ Politikada
- ★ Sosyal Konularda
- ★ Sporda
- ★ San'at ve Kültürde
- ★ Karikatürde

ve HALK İÇİNDE

VİTA

Çamaşır Suyu

KAR GİBİ

TEMİZLER

Ressam — Atölyenin kirasını seyircilerden çıkarıyorum !...